

Johann Wolfgang von Goethe

Ein Gleiches (1780)

[**Wanderers Nachtlied II**]

Über allen Gipfeln
Ist Ruh,
In allen Wipfeln
Spürest du
Kaum einen Hauch;
Die Vögelein schweigen im Walde.
Warte nur, balde
Ruhest du auch.

Vandringsmannens nattvise

Over alle tindar
er ro.
Og alle vindar
høyrest no
knapt som eit søg.
Små fuglen blundar så varleg.
Vente no! Snarleg
kviler du òg.
(Til norsk ved Hartvig Kiran)

Over alle tinder
er fred.
All skogens vinder
tones ned
i åndløs kveld
og fuglene tier blant graner.
Vent, før du aner
stilner du selv.
(Til norsk ved André Bjerke)

Eduard Mörike

Auf einer Wanderung (1848)

In ein freundliches Städtchen tret' ich ein,
 In den Straßen liegt roter Abendschein.
 Aus einem offenen Fenster eben,
 Über den reichsten Blumenflor
 Hinweg, hört man Goldglockentöne schweben,
 Und eine Stimme scheint ein Nachtigallenchor,
 Daß die Blüten beben,
 Daß die Lüfte leben,
 Daß in höherem Rot die Rosen leuchten vor.

Lang' hielt ich staunend, lustbeklommen.
 Wie ich hinaus vor's Tor gekommen,
 Ich weiß es wahrlich selber nicht.
 Ach hier, wie liegt die Welt so licht!
 Der Himmel wogt in purpurnem Gewühle,
 Rückwärts die Stadt in goldnem Rauch:
 Wie rauscht der Erlenbach, wie rauscht im Grund die Mühle,
 Ich bin wie trunken, irreführt –
 O Muse, du hast mein Herz berührt
 Mit einem Liebeshauch!

På en vandring

I en vennlig småby går jeg inn,
 I gatene ligger rødt aftensolskinn.
 Ut av et åpent vindu rett
 Over det rikeste blomsterskrud
 Og videre ut, hører man gullklokketoner sveve,
 Og en stemme som ligner et nattergalkor,
 Så blomstene bever,
 Så luften lever,
 Så i et høyere rødt rosene lyser.

Lenge sto jeg og undret, med ulyst og lyst.
 Hvordan jeg havnet utenfor byporten,
 Vet jeg selv sannelig ikke.
 Akk, hvor lys er verden her!
 Himmelen hvelves i purpurbølger,
 Bak ligger byen i gylden røyk;
 Hvor suser orebekken, hvor suser
 I grunnen møllen!
 Jeg er som en drukken, på avveier –
 O Muse, du har rørt ved mitt hjerte
 Med et kjærlighetspust!

(Til norsk ved Arild Linneberg)

On a Walking Tour

I enter a friendly little town,
 On its streets a red evening glow.
 From out an open window
 Over a profuse array of flowers one hears
 Golden sounds of a bell drifting in the air,
 And a voice like a nightingale choir,
 Making blossoms quiver,
 Making the air come alive,
 Making red roses glow redder yet.

Amazed I stood there long, joyfully confused.
 How I could leave through the town gate,
 In truth I cannot say.
 Ah here, how vivid the world I see!
 The sky billowing with purple clouds,
 Behind me the town in a golden haze;
 The brook rushing here, and down at the mill!
 How overjoyed I am, yet how lost I feel –
 O Muse, thou hast touched my heart
 With your wisp of love!

(Til engelsk ved Charles L. Cingolani)

Stefan George

Fra *Der siebente Ring* (1907)

Im windes-weben
War meine frage
Nur träumerei
Nur lächeln war
Was du gegeben
Aus nasser nacht
Ein glanz entfacht –
Nun drängt der mai
Nun muß ich gar
Um dein aug und haar
Alle tage
In sehnen leben.

I vindens vev
Var spørsmålet mitt
Bare drømmeri
Bare smil var
Det du ga
I nattens regn
En enkelt glans –
Nå nærmer mai seg
Nå må jeg helt og
Alle dager
Leve i lengsel
Etter dine øyne og ditt hår.

(Til norsk ved Arild Linneberg)